

Rytų ir Pietryčių Azijos lituanistinė mokykla: dvylikos valandų skirtumas, naktinis darbas ir daug teigiamų emocijų

Sulaukusi dukrelės Aušra Andriuškaitė, dabar - Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Plėtros ir tvarumo komisijos pirmininkė, pajuto stiprų poreikį prisijungti prie lietuvių bendruomenės. Socialiniuose tinkluose radusi Taivano lietuvių grupę Aušra ėmė juos burti ir galiausiai 2020 m. su bendraminčiais įkūrė Taivano lietuvių bendruomenę. Augant dukrelei Aušra Andriuškaitė ėmė galvoti ir apie prisijungimą prie lituanistinės mokyklos. „Tuometinė PLB Plėtros ir tvarumo komisijos pirmininkė Sigita Šimkuvienė man patarė ieškoti lietuvių aplinkinėse šalyse“, - prisimena lietuvė. Tačiau, pasak jos, pirmi bandymai susisiekti su Japonijos lietuvių bendruomene buvo nesėkmingi. „Tuomet prisijungėme prie Italijos virtualios lituanistinės mokyklos, bet dėl laiko skirtumo buvo labai nepatogu“, - pasakoja lietuvė. Vėliau ji susipažino su Japonijoje gyvenančia lietuve Giedre Oki ir jiedvi nutarė pačios steigti Rytų ir Pietryčių Azijos lituanistinę mokyklą „Aušra“.

Indrė PLIUŠKYTĖ-ZALIECKIENĖ

PASAULIOLIETUVIS.LT

Pamokų idėjos - iš integruotos programos ir interneto

platybių

Dabar Rytų ir Pietryčių Azijos lituanistinėje mokykloje „Aušra“ yra ikimokyklinio ir mokyklinio amžiaus vaikų grupės, dirba keturios mokytojos. Aušra Andriuškaitė ir Giedrė Oki veda pamokas „Smalsučio“ grupei (3–6 m. vaikai), o Sigita Šimkuvienė ir Singapūro lietuvė Brigita Laukevičiūtė – „Gintarėlio“ grupei (7–12 m. vaikai). Giedrė Oki mokytojauja ir Japonijos lituanistinėje mokykloje „Pelėdžiukai“, o Brigita Laukevičiūtė – Singapūro lituanistinėje mokykloje „Šnektis“.

Nors visoms mokytojoms darbas Rytų ir Pietryčių Azijos virtualioje lituanistinėje mokykloje nėra pagrindinė veikla, tačiau visgi labai svarbi ir užima nemažai laiko. Aušra Andriuškaitė pripažįsta, kad didžiąją laiko dalį „praleidžia užkulisiuose“ – ieškodama pamokų idėjų ir geriausių būdų sudominti vaikus.

„Pedagoginių žinių ir idėjų semiamės iš interneto platybių“, – šypsosi Aušra ir priduria, kad pastaruoju metu labai gelbėja ir Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministerijos Lituanistinio švietimo integruota programa, kuri mokyklai tik įsikūrus dar nebuvo parengta. „Mano įkvėpimo šaltinis buvo Giedrė, kuri jau turėjo patirties ir užvedė ant kelio. Patirtis, įgyta auginant savo vaikus, taip pat padeda nuspręsti, kokie užsiėmimai pasiteisintų, kokie ne“, – sako Aušra Andriuškaitė.

Skirtingi mokytojų keliai į „Aušros“ lituanistinę mokyklą

Giedrė Oki yra savarankiškai save išsiugdžiusi mokytoja, kuri nuolat mokosi ir gilina žinias. „Atradau save kaip mokytoją tarptautiniame darželyje, kuriame mokiau japonų vaikus anglų kalbos. Kai gimė sūnus, jį mokiau namuose lietuvių kalbos, o gimus dukrytei pastebėjau, kad Japonijos lietuvių bendruomenėje padaugėjo vaikų, ir kilo idėja suburti vaikus ir įkurti mokyklą. 2019 m. vasario 10 d. įkūrėme lituanistinę mokyklą „Pelėdžiukai“, – sako Giedrė Oki. Pandemijos metu Giedrė susisiekė su Aušra. Kadangi abi svarstė virtualių pamokų galimybę, nutarė drauge įkurti nuotolinę mokyklą. „Pradėjome nuo nulio. Bandėme, stebėjome ir vaikų reakcijas, ir savo savijautą, kol išstobulinome iki dabartinio, mūsų nuomone, visai gero varianto“, – prisimena Japonijos lietuvė.

Iš pradžių „Aušros“ lituanistinėje mokykloje buvo tik ikimokyklinukų klasė. Vėliau atsirado vyresnių vaikų, tuomet prisijungė mokytojos Rita Rukė, Brigita Laukevičiūtė ir Sigita Šimkuvienė. Brigita pasakoja metus mokiusi Singapūro lituanistinėje mokykloje „Šnektis“, kai Aušra pasiūlė virtualiai prisijungti prie

„Aušros“ mokyklos. Brigita Laukevičiūtė, pagal išsilavinimą vokiečių kalbos mokytoja, Singapūre gyvena su vyru ukrainiečiu ir dviem Lietuvoje gimusiomis dukrelėmis, mokosi gidės darbo bei užsiima savanoriška veikla lituanistinėse mokyklose.

Su antrąja „Aušros“ pradinukų mokytoja Sigita Šimkuvienė Aušrą Andriuškaitė susipažino bandydama suburti lietuvių bendruomenę Taivane, o nusprendus steigti virtualią mokyklą, Sigita, mokytoja ir psichologė pagal išsilavinimą, vėl pasisiūlė padėti. Sigita yra pedagogė, padėjusi Jungtinėse Amerikos Valstijose įsteigti ne vieną lituanistinę mokyklą, dvi kadencijas buvo JAV lietuvių bendruomenės Krašto valdybos pirmininkė.

Kaip ir ko mokosi vaikai?

Lituanistinėje mokykloje „Aušra“ vaikai mokosi po valandą keturis šeštadienius per mėnesį. Šeimai šios pamokos kainuoja 15 Eur per mėnesį, nepriklausomai nuo to, kiek vaikų iš vienos šeimos prisijungia. „Tai simbolinis mokestis, tačiau tikime, kad jis įpareigoja šiek tiek labiau nei visiškai nemokami užsiėmimai“, – sako Aušra Andriuškaitė. Per pamoką „Smalsučio“ grupės vaikai atlieka mankštelę, dainuoja lietuvišką dainelę arba klausosi pasakos, žaidžia kelis žaidimus, kurių metu pasikartoja spalvas ir skaičius, atlieka darbelį. „Paprastai turime temą, kuriai pritaikome dainą, žaidimą, darbelį, kad vyktų nuoseklus darbas, o kitą pamoką prisimenam, pasikartojam. Matome iš vaikų aktyvumo, kokios dalys jiems labiau patinka, kokios mažiau. Vaikai auga, keičiasi jų pomėgiai, mes tai stebime ir reaguojame“, – sako Giedrė Oki.

Giedrė Oki. Asmeninio archyvo nuotr.

Su „Gintarėlio“ grupės vaikais mokytojos dirba pagal integruotą lituanistinio švietimo programą ir supažindina vaikus su visomis lietuviškomis šventėmis. „Svarbiausia, bendraujam su vaikais lietuviškai, gyvenimiškomis temomis, labai daug juokiamės. Ir skaičiuojame, ir spalvų mokomės, viską sumaišom kartu, kad vaikai nepamirštų lietuvių kalbos ir tobulėtų“, – sako Sigita Šimkuvienė. Kolegės

iš jos semiasi patirties. „Sigita turi tiek daug patirties, tiek pamokų temų idėjų ir tiek visko apie Lietuvą žino, kad, man atrodo, jai nė ruoštis nereikia! Ir svečių pasikviečia, o jei pas Sigitą svečiuojasi anūkė, tai ir ji dalyvauja pamokose“, – šypsosi Aušra Andriuskaitė.

Lietuvių kalba vaikams - slaptoji kalba

Aušra Andriuskaitė kasdien džiaugiasi, kad dukra kalba lietuviškai. „Štai šiandien dukros darželyje vaikai labai nustebę klausėsi, kokia kalba aš su ja bendrauju. Dukrą irgi džiugina, kad tai kita kalba, kurios niekas darželyje nesupranta. O kai nuvykom į Lietuvą, dukra atsisuko į mane ir sako: mama, aš viską suprantu, ką jie kalba!“ – šypsosi Taivano lietuvė.

Singapūre gyvenanti Brigita Laukevičiūtė jai antrina pasakodama savo šeimos istoriją. „Užsienyje su dukromis galime naudotis lietuvių kalba kaip slaptąja kalba. O kai nuvažiuom į Lietuvą šią vasarą po gana ilgo laiko, joms buvo taip keista, kad slaptos kalbos nebeliko, ir joms reikia galvoti, ką sako, kaip reiškia nuomonę“, – juokiasi Brigita, pagal specialybę vokiečių mokytoja.

Lituanistinę mokyklą lankančių vaikų tėvai mano, kad mokykla paskatina ir šeimose kalbėtis lietuviškai. Mokytojos sako, kad būtent tokiais atvejais, kai kalbos mokymasis mokykloje derinamas su kalbėjimu šeimoje, ir pasiekiami geriausi rezultatai.

Ar vaikai mokysis lietuvių kalbos, priklauso nuo tėvų

„Daugelis vaikų kalba net ne dviem ar trimis kalbomis, o ir keturiomis, tad nelengva įrodyti, kodėl jiems reikia dar ir lietuvių. Dėl to stengiamės itin sudominti vaikus ir dėkojame tėvams, kad jie juos skatina mokytis lietuvių kalbos ir domėtis Lietuva“, – sako Brigita Laukevičiūtė. Ji dalinasi ir Singapūro lituanistinės mokyklos „Šnekutis“ patirtimi. Čia mokykla subūrė visą vietinę lietuvių bendruomenę. Tėvai labai įsitraukia, kai kurie mokosi kartu su vaikais. „Jie supranta, jog vieno karto per savaitę negana, kad vaikas išmoktų gerai kalbėti. Suvokia, kad turi vaikus skatinti ir motyvuoti. O mes jau ir namų darbų trupučiuką užduodam ir vaikai dėl to nepyksta. Nors ir taip yra užkrauti savo mokyklose, ypač Azijos šalyse“, – sako B. Laukevičiūtė.

Mokytojas liūdina Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos surinkta statistika, kurios duomenimis, tik 5 procentai iš 150 tūkst. lietuvių ir lietuvių

kilmės vaikų sistemingai mokosi lietuvių kalbos. „Lietuvių šnekta skamba visame pasaulyje, ją mokėti svarbu. Būna tokių atvejų, kad užaugę lietuvių vaikai susiranda lietuvių kilmės antrąją pusę ir tada pyksta ant tėvų, kad šie neprivertė jų mokytis lietuvių kalbos vaikystėj, – apie patirtį JAV lituanistinėse mokyklose kalba Sigita Šimkuvienė. – Bet yra ir tėvų, kurie dvi valandas vairuoja į vieną pusę ir dvi valandas atgal dėl keturių valandų pamokų.“ O darbas virtualioje mokykloje kelia visai kitokius iššūkius skirtingose laiko juostuose gyvenančioms mokytojoms.

Virtualios mokyklos iššūkių - laiko skirtumas ir vaikams įdomus pamokos formatas

JAV laiku Sigitai Šimkuvienei pamokos prasideda vėlai – 21.30 val. „Iš pradžių reikėjo priprasti, kad mano mokiniai gyvena visa para vėliau“, – šypsosi Sigita. Jos abi su Brigita pripažįsta, kad turi nuolat galvoti, kaip suderinti du dalykus: informacijos pateikimą ir vaikų norą pabendrauti, taip pat turi atrasti pamokos formatą, įdomų vyresniems vaikams. Giedrė priduria, kad Zoom programa jas išmokė pamoką išdėstyti per 40 minučių. „Nuolat kuriame naujas pamokas, negalime kartotis, norisi vaikams suteikti kuo daugiau žinių“, – sako Brigita. Mokytojos dirba negailėdamos savo laiko, pamoką veda net ir tuo atveju, jei prisijungia tik vienas vaikas. Taip yra buvę vyresniųjų grupėje, kurioje dabar mokosi trys vaikai. „Smalsučio“ grupė didesnė, joje mokosi iki 14 vaikų iš Indonezijos, Japonijos, Taivano, Kinijos, Tailando, Singapūro, Australijos. Mokytojos dirba pakaitomis, viena kitą pavaduoja, tad pamokos vyksta nenutrūkstamai.

Mokyklos mokytojos

Kas sunkiausia vaikams mokantis lietuvių kalbos

Po vasaros atostogų, kai vaikai grįžta po viešnagės Lietuvoje, jiems kuri laiką būna lengviau mokytis lietuvių kalbos. „Rugsėjis būna tobulas, atrodo, kalnus nuversi. Bet netrukus mūsų mokyklos vaikų aplinkoje vėl išivyrauja kitos kalbos – anglų, kinų, japonų. Vyresnėliams sunkiausia skaityti, nes Azijos mokyklose jie skaityti mokosi tekstus kitais raštmenimis“, – teigia Brigita Laukevičiūtė.

Anot mokytojų, sunkiausia yra tai, kad ne visi tėvai skiria pakankamai laiko namuose bendrauti su vaikais lietuvių kalba. „Tėvai kartais patys neįvertina lietuvių kalbos svarbumo. Gal jie galvoja: kam ta lietuvių kalba. Tačiau nėra nė vieno vaiko, kuris gailėtųsi, kad tėvai jį skatino išmokti lietuvių kalbą“, – sako Singapūro lietuvė.

Projektas „Pasaulio Lietuva.“

Jei norėtumėte publikuoti straipsnį prašome nekeisti straipsnio pavadinimo, nurodyti informacijos šaltinį, autorių ir projekto pavadinimą.

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

